

un spectacle de **LA LLARGA** retransmès en directe per la ràdio

Llançament

Llançament

La Llarga és una companyia de teatre formada per professionals de diferents àmbits de les arts escèniques i aquest és el nostre nou espectacle: *Llançament*. Un projecte que vincula el teatre i la ràdio, on la informació sonora i textual són protagonistes.

Llançament és l'escenificació d'un text pensat per a ser retransmès en directe per la ràdio que vincula, per unes hores, una ràdio local a la sala o espai on es representa l'obra oferint, així, una nova experiència per als espectadors i una programació alternativa i de ficció per a la ràdio i els seus oïents.

La interacció del teatre amb la ràdio permet recuperar i reinventar el gènere de la ràdio-novel·la. A més, essent un espectacle creat expressament per al sentit de l'oïda, en facilita la comprensió a aquelles persones amb discapacitat visual.

Així doncs, amb una escena que investiga i interacciona amb el llenguatge radiofònic, *Llançament* posa sobre la taula la problemàtica de l'habitatge i el paper del funcionariat. A més, la dramaturgia de l'obra proposa incloure personatges LGTBI+ com a vertebradors de l'argument, per sensibilitzar i normalitzar la perspectiva de gènere.

Un espectacle retransmès en directe per la ràdio

Dues actrius i un músic ens expliquen una història en directe per la ràdio: Una cita a través d'una app de mòbil en un bar del barri de Sants de Barcelona. Dues noies que, a mesura que parlen i es coneixen, descobreixen que tenen més en comú del que s'esperaven.

Sobre la direcció

Tenim entre mans un mitjà a través del qual volem explicar històries i la ràdio ens encomana l'afany de divulgació. Però volem anar un pas més enllà i com que ens agrada fer teatre, perquè no dur la ràdio als escenaris? Aquí apareix l'encàrrec a l'Oriol Morales d'un text que ens permeti jugar amb el transistor i que parli de coses que interessin i neguitegin.

Però què volem aconseguir amb *Llançament*? Més enllà de falsejar un estudi de ràdio a escena o de recrear l'encant dels enregistraments de radioteatre dels anys 60, *Llançament* planteja la possibilitat de recuperar una confluència real entre l'escenari i el transistor. Creant una peça de ficció que funcioni tant vista, assistint a on sigui representada, com només escoltada i gaudida en directe des de casa, el cotxe o a on sigui que hi hagi un receptor de ràdio.

Així doncs, la intenció inicial passa per la recuperació d'un subgènere considerat, a priori, obsolet: el propi radioteatre. Un format que naixia com a plataforma alternativa (i a voltes, complementària) a les sales i teatres convencionals. Un recurs que, en el seu moment, va contribuir a apropar el gènere teatral al gran públic introduint-se a les seves llars mitjançant els transistors.

Després d'haver vist el tipus de continguts que s'emeten, quin és el seu tractament i, en definitiva, veure com s'ha treballat i com es treballa; hem volgut anar un pas més enllà i no quedar-nos només en la part radiofònica. La nostra intenció no és fer només una lectura dramatitzada. Per això hem construït tot un espai sonor, així com també visual, per a crear un espectacle dual, inclusiu i compromès amb la realitat social de molta gent.

Dani Serra Coll
Direcció escènica

Sobre la dramaturgia

Sona el telèfon.

Quan sona el telèfon i és una veu amiga el teu cos s'alleugereix. Fa uns segons t'havies tensat. És el drama del nostre segle. Els problemes del primer món. El soroll de la vibració del mòbil contra la taula et posa tens. És així. De cop et sents part de coses que no controles. I saps que una vibració significa una notícia i que la notícia no té perquè ser necessàriament bona. I recordes a Dürrenmatt a *Ròmul el gran*. "Les notícies mai no capgiren el món. Són els fets els que ho fan, uns fets que no podem modificar perquè ja han passat quan ens arriben les notícies. Les notícies no fan més que inquietar el món, i per això, dintre del possible, cal perdre el costum de rebre-les".

Però quan sona el telèfon i és una veu amiga, el teu cos s'alleugereix. Es destensa. I la veu amiga et convida a dinar. I la veu amiga t'encarrega un text. I tu comences a pensar en el concepte. En el concepte d'encàrrec. I t'entren totes les pors del dramaturg contemporani: cínic, nihilista i fort per fora i sensació de cagalló descompost per dins. I comences a pensar en el triple salt mortal de responsabilitat al que acabes d'accedir. Els tres primers dies els malgastes pensant en quina és la millor excusa per declinar l'oferta. Penses en això, en la responsabilitat. La responsabilitat amb qui et fa l'encàrrec, amb els actors, amb el director, amb l'escenògraf, amb els músics, amb un programador d'un poble que ni tan sols coneixes... Fins que t'adones d'un fet important: Quan fas les teves merdes coses no et sents tan responsable de res.

La següent pregunta és evident: Per què?

Hi he donat moltes voltes i he arribat a la conclusió que és una qüestió de focalització de la responsabilitat. En els encàrrecs la pressió fa oblidar sovint l'objectiu màxim i global, l'espectacle, l'art, i entres en una dinàmica d'egolatries que porta al fracàs més estrepitos.

*"you'll never live like common people
you'll never do whatever common people do
you'll never fail like common people
you'll never watch your life slide out of view"*

“Jo només faig la meva feina.”

Un cop despullat dels prejudicis inherents a la creació artística, doncs, te n'adones de l'única responsabilitat que has adquirit al dir que sí: l'espectacle. I tornes als màxims de la dramaturgia, i entens que el dramaturg ha d'escriure sobre el present abans que ho facin els historiadors des d'una falsa i repulsivament pretesa objectivitat.

D'aquí el tema: els desnonaments. La xacra. El pitjor de nosaltres mateixos. Allò que permetem a diari. El mal més proper i més continu. La culpabilització de la víctima al més màxim exponent.

D'altra banda, aquest encàrrec partia d'una primera premissa, ara ja gairebé oblidada, de ser una versió lliure de *Mort accidental d'un anarquista* de Dario Fo. Podríem dir que de l'original no hi queda res. I també podríem dir que de l'original hi queda tot. Una ombra que taca tot l'espectacle. Sempre entenem l'adaptació com una adequació contextual d'un text anterior a la contemporaneïtat, però *Llançament* és un exemple de com traslladar la voluntat de crítica social a un context totalment diferent despulant el text de tota referència concreta i mantenint-ne només la voluntat ideològica i atmosfèrica.

Deia que a *Llançament* no hi queda res i hi queda tot. Hi queda la caiguda de l'abjecte, la caiguda física d'aquell que no es pot enfrontar a les estructures i també la caiguda moral d'una societat impàvida i la caiguda de la seva esperança de supervivència.

Hi queda el funcionariat asèptic i escèptic que rere la màxima del “jo només faig la meva feina” esdevé el braç executor d'un sistema infal·libre que ens extorsiona fins a convertir-nos en no-ningú al servei d'una macrocausa que desconeixem.

I hi queda, sobretot, la innocuïtat. El missatge nihilista. La sensació que, fem el que fem, res serveix per a res. Potser com a idea amansidora de que no hi ha res a fer. O potser com a impuls revelador de que, precisament, perquè no hi ha res a fer, ho hem de fer tot.

Oriol Morales
Dramaturg

Inclusió i públics

Des de La Llarga volem treballar per la inclusió de la major part possible de públics i amb l'investigació del llenguatge radiofònic hem aconseguit que, sense la visió de l'escena, es pugui entendre perfectament la trama. El fet de crear un espai sonor i una reproducció de les accions a través del so permet que públics amb discapacitat visual puguin gaudir i entendre perfectament tot el que està passant dalt de l'escena.

El projecte proposa la vinculació directa amb les ràdios locals del territori, on cada dia es pugui retransmetre l'obra per una emissora diferent, arribant així als seus oients i oferint-los una nova oferta en la programació. Ajudant, així, en la recuperació del gènere de la ràdio-novel·la i apropant el teatre a aquelles poblacions, barris o sectors que no tinguin una programació estable i a aquelles persones que no es pugui desplaçar fins a l'espai de representació.

El text d'Oriol Morales, proposa l'encontre de dues noies en un bar a través d'una *app* de mòbil per lligar. Amb aquest fet es vol normalitzar i visualitzar una cita homosexual i incloure d'una manera normalitzada tot el públic que se senti identificat amb el col·lectiu LGBTI+.

També permet al públic jove sentir-se identificat fàcilment gràcies a la introducció de tecnologies conegudes i usades habitualment per aquests.

Inspirada en un fet real, l'obra tracta d'una manera subtil però a la vegada contundent la polèmica dels desnonaments. Com a espectadors ens veiem immersos en el tema sense adonar-nos-en i veiem així les dues cares d'una mateixa moneda. Sense posicionar-se clarament ens fa reflexionar així a espectadors i oients a la vegada que ens submergim en la història.

La Llarga

La Llarga neix el 2014 a Mallorca i el 2016 es trasllada a Catalunya, motiu pel qual el format de la companyia ha anat evolucionant.

Les ganes de fer teatre de tots els integrants han servit per lluitar contra la situació econòmica i política del moment i hem buscat la forma de produir els nostres espectacles amb els recursos dels que hem disposat.

La companyia s'estrena a Mallorca el 2015 amb *Dalí Ha Mort* (de Rebecca Alabert) amb Joana Mª Peralta i Rebecca Alabert amb l'assessorament del director mallorquí Pere Fullana, espectacle que va ser escollit per participar en l'esdeveniment *Trasatlàntico* 2017, amb el qual vam fer una gira per Argentina i Uruguai.

El 2016 La Llarga participa a la Mostra de Creadors Emergents de l'Empordà amb la peça curta *La Dona que donava menjar als coloms* (de Marià Llop) amb la qual es va fer una gira per la província de Girona.

El 2018 presenta el seu tercer espectacle *Llançament* escrit per Oriol Morales i dirigit per Dani Serra que va ser seleccionat per l'AADPC per realitzar una residència a la Fàbrica de Creació Fabra i Coats. Aquest espectacle, que també va ser seleccionat per el festival FAST per a fer-hi una residència tècnica i presentar -hi un *work in progress*, s'acaba estrenant a la Sala La Planeta de Girona el 12 d'Abril de 2018.

A La Llarga també oferim serveis d'animació i espectacles per ajuntaments. Una mostra d'aquests és *El CdR de l'Home dels Nassos* (2017 Figueres)

Com a companyia, però, els nostres interessos ultrapassen els de la mera exhibició dels espectacles que creem. Ens interessem també en la formació i divulgació de les arts escèniques, i és per això que La Llarga el 2016 va conduir el club de lectura *Llegir el teatre per joves* organitzat per el TNC i les Biblioteques de Catalunya a Figueres. Aquest 2018 també ha participat en la formació dels alumnes de segon de batxillerat d'Arts Escèniques de l'Institut Deulofeu de Figueres dirigint l'espectacle de final de curs.

Actualment La Llarga la formen Rebecca Alabert, Marià Llop, Oriol Morales, Laura Porta, Juli Sanjuan i Dani Serra.

Oriol Morales i Pujolar - Figueres, 1990 Dramatúrg

Es gradua en interpretació de text al Col·legi de Teatre de Barcelona i en Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre. El 2012 cursa un seminari avançat de dramatúrgia a l'Obrador de la Sala Beckett. El 2014 participa a la convenció "Theatre Between Tradition and Contemporaneity", de IUGTE a Carrara (Itàlia). El 2015 cursa un seminari de pedagogia i creació amb Heiner Goebbels.

És fundador de la companyia Teatre SenseSostre amb qui ha estrenat *Del Que Megen les Bèsties* (Porta 4, 2013) i *Si Matéssim les Mares* (Nau Ivanow, 2015). Ha dirigit també els espectacles *Himmelweg* (de Juan Mayorga, 2014 - 2015), *Elektra* (d'Hugo von Hofmannsthal, 2015), *Granotes* (d'Oriol Morales, 2016-17) i la lectura dramatitzada de *La Fugida* (d'Anders Lusgarten, 2012).

Ha sigut ajudant de direcció d'Helena Tornero (*Kalimat*, TNC, 2016) i de Julio Wollovits (*Argentinamiento*, Sala Beckett, 2017), i assistent de direcció de Joan Ollé (*En la solitud dels camps de cotó*, TNC, 2017). Actualment és membre del consell de redacció de la revista *Pausa* i es troba immers en la de creació de *¿Y si nos quitan lo bailao?* i *Articulado ligero*.

Dani Serra Coll - Figueres, 1987 Direcció Esènica

Cursa Psicologia a la Universitat de Girona (2007). Es gradua com a tècnic en Producció d'Audiovisuals, Ràdio i Espectacles a l'EMAV (2010). Participa en diversos tallers i xerrades impartits per directors com Sergi Belbel o Sívila Munt (2017) i periodistes com Jair Domínguez (2015).

Escriu i dirigeix el curt *Apollo 11: Un pas en fals?* (2010, Projectat al Sitges Film Festival). Al 2011, treballa de becari de guió per al concurs *Gafapastas* (La 2) i per al late night *Buenafuente* (La Sexta), ambdós produïts per El Terrat. També fa de visionador per al programa *APM?* (Alguna Pregunta S.L., TV3). Participa en l'equip de producció en diversos projectes audiovisuals entre ells: *Yerro* (Ignacio Tatay, 2009), *El Mal Menor* (Carles Harillo Magnet, 2012), el videoclip *Itch* (Canada London, 2015), el teaser-tràiler de l'obra teatral *Sobre el fenomen de les feines de merda* (La Calòrica, 2015) o l'spot *Vine al centre de trucades!* *#TotComença27S* (Ara és l'hora, de l'ANC 2015).

Al 2013 funda amb altres professionals del sector *Re/TV* productora audiovisual amb seu a l'Alt Empordà. Al 2016 passa a formar part de l'equip tècnic del canal GOL de Mediapro.

Rebecca Alabert Planas - Figueres, 1992 Actriu i Productora

Graduada en Art Dramàtic (ESADIB, 2014) i fundadora de la companyia **La Llarga**.

S'ha format a més a més en Dansa-Teatre, Biomecànica, Anàlisi de Moviment, Comedia dell'Arte a l'AIDAS (2014) i ha treballat també la Tècnica de Michael Chéjov amb Graham Dixon (2015). Des de petita s'ha format en ballet clàssic i dansa contemporània. el camp de la producció i gestió teatral. Es forma el camp de la producció i gestió teatral amb Carles Manrique, Marc Gall i Jordi Casanoves entre d'altres

Com a actriu ha participat en diversos espectacles de carrer de la companyia La Bèstia Peluda (des del 2013). També ha format part de *Teatre Gourmet* (2014, Produccions Dionisiàques) com també a *Ubú rei* (2014, Pere Fullana) *Princesa Sherezade* (2014, Carlo Boso) Amb La Llarga protagonitza *Dalí ha mort* (2015, Rebecca Alabert), *La dona que donava menjar els coloms* (2016, Marià Llop) i *Llançament* (2018, Oriol Morales)

Participa des del 2013 dins l'equip de producció del Festival Fast. També ha conduït el club de *Llegir el teatre per joves* (2017) de la Biblioteca de Figueres juntament amb el TNC.

Laura Porta Pardo - Barcelona, 1993, Actriu

Després d'estudiar Comunicació Audiovisual de la Universitat Autònoma de Barcelona (2010), es gradua en Interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona (2016). Allà passa a formar part de la companyia La Virtuosa, amb qui guanya el Premi del Públic a la Mostra de Teatre de Barcelona, amb l'espectacle *Catalunya triomfant o el rellotge sense agulles* (2015). Completa la seva formació amb cursos impartits per docents tan diversos com Iván Morales (Estudi Laura Jou) o José Sanchís Sinisterra (Sala Beckett).

S'involucra també en la creació dramaturgic, i passa a formar part del laboratori *Peripècies* (2017-2018), instal·lat a la Sala Beckett i liderat per Sergi Belbel. Amb aquest col·lectiu estrena *Fantasmes. Històries de Pau i Justícia* (2017).

L'any 2014 realitza pràctiques universitàries al departament de guió del programa cultural *Ànima* del Canal 33, i participa també, com a redactora i locutora, en un magazín radiofònic d'Ona Sants. Protagonitza la web sèrie *Alfons Aladreta* (2016), així com altres curtmetratges. El temps que li queda imparteix classes de teatre al Centre Catòlic de Sants

El 2018 entra a formar part de la companyia La Llarga.

Guillem Riera Miralles - Figueres, 1993 Músic

Després de cursar el batxillerat artístic es trasllada a Barcelona l'any 2011 per estudiar disseny a l'Escola Massana. Un any més tard entra a la facultat de Belles Arts, on es gradua l'any 2017, especialitzant-se en dibuix i vídeo.

L'any 2015 treballa al festival de música clàssica Schubertiada de Vilabertran com a ajudant de producció. El 2016 guanya el premi al millor disseny per a les Barraques de Figueres. Lligat al món del lleure i l'escoltisme des de l'any 2010, l'any 2017 cursa el Màster de Formació de Professorat d'ESO, Batxillerat, Formació Professional i Idiomes, per la Universitat de Barcelona, en l'especialitat de dibuix.

Músic autodidacta, s'ha format en guitarra i bongós a través de la companyia d'altres músics, tocant al carrer, a les places i a jam sessions.

L'any 2017, sota el nom de Guillem Rim, comença el seu projecte musical en solitari, amb concerts per Barcelona, Girona, Mataró o Terrassa entre d'altres.

Juli Sanjuan Palma - Figueres, 1991 Escenògraf

Realitza els estudis d'Arquitectura Superior a la Universitat de Girona (2014) i el darrer curs a l'*École Nationale Supérieure d'Architecture de Montpellier* (2015). Realitza el Màster en disseny Escenogràfic a l'escola ELISAVA de Barcelona (2016).

Com a escenògraf ha realitzat: *Temps de Flors* a Girona (2012, 2013 i 2016), *Lluèrnia* a Olot (2014), *Flors i Violes* a Palafrugell (2017, 2018) i la intervenció a la platja d'Empuriabrava pel seu *50é Aniversari* (2017).

Com a ajudant d'escenografia ha col·laborat en: *El preu*, d'Arthur Miller (El Grec, 2016), *El buit*, d'Anna Llenas (Festival Temporada Alta 2016). I *L'ànec salvatge*, d'Henrik Ibsen (Teatre Lliure de Barcelona 2017). L'any 2014 i 2016 obté el segon premi per a les beques de TV3 com ajudant d'escenografia i ambientació i el maig del 2017 realitza un stage amb Esther Alonso, directora d'art de televisió (*Pura Magia*, RTVE, 2017).

Des del 2016 i junt a Clara Crous, forma part de l'equip del Festival AGITART de Figueres on s'encarreguen del disseny dels diferents espais del festival.

Forma part també de l'equip artístic de les companyies La Funcional Teatre i La Llarga.

Dramatúrgia: **Oriol Morales**
Direcció: **Dani Serra**
Intèrprets: **Rebecca Alabert, Laura Porta, Guillem Riera**
Arranjaments Musicals: **Guillem Riera**
Espai Sonor: **La Llarga**
Disseny il·luminació: **Txema Alabert**
Disseny Escenografia: **Juli Sanjuan**
Construcció Escenografia: **Rafel Casanovas, Juli Sanjuan**
Producció Executiva: **Marià Llop**
Fotografia: **Mònica Quintana**
Vídeo: **Montse Planas**
Producció: **La Llarga amb la col.laboració
de l'Ajuntament de Figueres.**
Disseny Dossier: **La Llarga**
Disseny Cartell: **Moonland Studio**

Col·laboren: **AADPC, Festival FAST, Fabrica de Creació Fabra i Coats,
Centre Cívic Parc Sandaru.**

Agraïments: **Ona Beneït, Jordi Fusté, Emili Planas, Paloma Gómez, Josep
Campamor, Àfrica Soler, Bastaix, Mª Rosa Quintana, Roger Fernàndez,
Josep Romero, Roser Cofan, Jaïr Domínguez, Antoni Bassas**